

Vraagstaart Naomi Kerkhove

door Sarah Vankersschaever

Naomi Kerkhove (29) werd geboren in Deinze en studeerde af als Master Multimediale Vormgeving. In Kortrijk brengt ze 'Forest Fruit', een poëtische trip doorheen een met haar naaimachine gestikte, zwart-witte miniatuurwereld. Dieren, huizen en mensen zoals je ze nog nooit eerder zag.

In 'Forest Fruit' creëer je een miniatuurwereld. Is de wereld interessanter als ze klein is?

Als de wereld klein is, is ze beter hanteerbaar. In mijn miniatuurwereld kan ik zelf kiezen wat ik uitvergroot en hoe ik de dingen ten opzichte van elkaar plaats. De verwondering komt dan vanzelf.

Hoe zou je omschrijven wat je vandaag als performer doet?

Ik bouw momentopnames die voor mij een ode zijn aan de realiteit. Noem het 'een waardering voor wat er vandaag is'.

Wat was je geworden indien je niet op het podium was beland?

Coördinator voor humanitaire organisaties. Mijn ambitie zou zijn om dingen opnieuw op te bouwen *from scratch*.

Wat is de mooiste reactie die iemand al gegeven heeft op je werk?

Er zijn veel fijne reacties: giften, mensen die zelf een miniatuurwereld beginnen bouwen of simpelweg toeschouwers die terugkomen. Maar de allermooiste reactie is toch iemand die me vertelt dat hij zich goed voelt in mijn wereld. In onze wereld, dus.

De wereld zou zoveel mooier zijn...

...zonder na-ijver en zonder plastic.

Wat was je grootste teleurstelling tot dusver?

Door angst verlamd worden en daardoor geen keuzes durven maken.

Wat is je favoriete lied?

'Aisha' van Cheb Khaled, een omstreden nummer maar voor mij is het een tekst vol hoop en verlangen. Op dit nummer zal je me zelden stil zien zitten.

Waar hoop jij op in het leven?

Op liefde en op het onbevreesd zijn voor wat komt. En zonder twijfel: op wereldvrede.

Welke woorden zijn jou op het lijf geschreven?

Intuïtie, verwondering, observeren, wantrouwen versus vertrouwen, genieten, spelen.

Is er iets wat je als tekenares niet op papier krijgt?

Jaloezie. Zéér moeilijk.

Papier of stof?

Stof. Een tekening op stof overleeft langer omdat het materiaal sterker en veerkrachtiger is.

Wat is je grootste angst?

Niet durven.

Wanneer wist je wat je wilde doen wat je vandaag doet?

Toen ik zes jaar was. Van zodra ik kon tekenen, dus. Maar de drang om te tekenen is vooral versterkt net op de momenten dat het me ontzegd werd. Omdat daar net het onbekende en spannende lag

Wat is voor jou de mooiste leeftijd?

'Nu' is altijd je mooiste leeftijd.

Wat is voor jou het mooiste verhaal?

Rabbit Express van Michel Gay, over een konijn dat een pakketje krijgt voor zijn verjaardag. Er zitten rolschaatsen in maar op het platteland kan hij niet rolschaatsen en daarom vertrekt hij op zoektocht naar de juiste ondergrond. De plekken waar hij terecht komt brengen hem nieuwe inzichten over samenzijn, verlies en het elkaar vinden, zonder of met rolschaatsen.

Hoeveel uur in je leven heb je al achter je naaimachine gezeten?

Even rekenen... 5 jaar min 3 jaar bellen, regelen, projecten in elkaar steken, onderweg zijn en slapen. Blijft over: 2jaar lang 8uur per dag naaien. Veel tijd dus!

Waarom zijn al je tekeningen en 3D-breiwerven in zwartwit?

Dat is een lang verhaal... Over geen geld hebben en een man met een witte paraplu ontmoeten op straat.

Waarom heet je voorstelling 'Forest Fruit'?

Omdat ik hoop dat het een wereld is die visueel even lekker smaakt als de Forest Fruit-thee. Het ontdekken van een geborduurde wereld is als door een nieuw bos wandelen: er zijn nog geen sporen, je moet je eigen weg zoeken.

Je zou ook een miniatuurwereld zonder mensen kunnen maken. Waarom hebben mensen toch een rol in je werk?

Ze zijn de zuurstof. Ze zijn het verhaal. De menselijkheid en de warmte van een persoon is niet te evenaren, denk ik.

Als je een favoriet, gebreid object uit 'Forest Fruit' zou moeten kiezen, welk zou dat zijn?

Het appartementsgebouw is geweldig omdat dit voor mij het echtste 'Forest Fruit-object' is. Je ontdekt het namelijk gaandeweg omdat er zoveel kamers en ingangen zijn. Iedereen vindt er wel een verhaal in.

Waarom is het doorgaans nacht in je voorstellingen?

In de nacht is er meer mogelijk. Er is meer stilte en meer inzicht. 's Nachts lijkt er op het eerste zicht minder te zijn maar is er altijd meer aan de hand.

In je voorstellingen gebruik je muziek maar geen taal. Waarom?

Omdat ik een taal wil ontwikkelen die geen woorden nodig heeft.

Wat is je levensmotto?

Let's make better mistakes tomorrow.